

L'Oeuvre de J.-F. Meckel, au point de vue de la théorie transformiste. Annales de la Société royale zoologique et malacologique de Belgique, t. XI, IV, fasc. 1-2 juillet 1909.

Sur un œuf monstrueux de Mutinus caninus (Huds.) Fries. Annales mycologici, vol. VII, n° 5, 1909. Félix Plateau, 1841-1911. Notice nécrologique. Bulletin de la Société royale de botanique de Belgique, t. XLVIII, 1911.

Cent Agaricacées (Leucosporées), espèces ou variétés, nouvelles pour les Flandres, et en partie, pour la Flore belge. Ibid., t. XLIII, 1912.

Nombreux rapports dans les publications de l'Académie des sciences et de l'Académie de médecine; collaboration à la Biographie nationale.

HECTOR LÉBOUCQ (1848-1934)

1878

Leboucq, Hector, Louis, François, werd geboren te Ieper op 5 april 1848 en overleed te Gent op 22 oktober 1934.

Hij volbracht zijn middelbare studiën aan de middelbare school en het gemeentelijk college te Ieper, zijn hogere studiën aan de Rijksuniversiteit te Gent (doctor in de genees-, heel- en verloskunde in augustus 1872).

Verder studeerde hij te Parijs in het Laboratorium voor Histologie van het Collège de France (Prof. Ranvier) en te Straatsburg aan het Anatomisch Instituut (Prof. Waldeyer). Hij verwierf in 1876 de titel van speciaal doctor in de fysiologie.

In oktober 1872 werd hij ten voorlopigen titel benoemd aan de Rijksuniversiteit te Gent tot werkleider bij het Laboratorium voor Menselijke Ontleedkunde, functie in dewelke hij definitief bevestigd werd in oktober 1873. Werd in 1876 benoemd tot preparator bij de leergang van weefsel-leer.

Werd gedurende het academisch jaar 1877-78, tijdens het verlof wegens ziekte van Prof. Deneffe, belast met de demonstraties in de ontleedkunde der streken in aansluiting met de theoretische en praktische cursus der heelkundige operaties.

Na de dood van de titularis, Prof.

A. van Wetter, op 1 maart 1878, werd hij tot docent benoemd voor de cursus van de stelselmatige en topografische ontleedkunde en voor de anatomische demonstraties. Werd in oktober 1878 tot buitengewoon hoogleraar en in november 1881 tot gewoon hoogleraar bevorderd.

Was sekretaris van de academieraad voor het academiejaar 1893-94 en was rector voor de jaren 1906-1909.

Werd tot het emeritaat toegelaten bij K.B. dd. 13 november 1919.

Hij was sedert 1880 corresponderend lid van de Koninklijke Academie voor Geneeskunde van België, werkend lid sedert 1900, ondervoorzitter in 1911-1912 en voorzitter in 1913 van de genoemde academie.

Was doctor honoris causa van de Universiteit te St. Andrews (Schotland).

Was lid, oud secretaris en oud commissaris-directeur van de Société de Médecine de Gand; buitenlands corresponderend lid van de Société d'Anthropologie de Paris; honorary fellow of the Anatomical Society of Great-Britain; lid en oud-voorzitter van de Association des Anatomistes; lid van de Société d'Anthropologie de Bruxelles; lid van de Société des Sciences Médicales et Naturelles de Bruxelles.

Was Ridder in de Leopoldsorde (1890), Officier in de Leopoldsorde (1903), Commandeur in de Leopoldsorde (1912), Groot-Officier in de Kroonorde (1919); Groot-Officier in de Leopoldsorde (1925), Gouden bies van Commandeur in de Leopoldsorde (1929), Burgerkruis 1ste klas, Herinneringsmedaille van de Regering Leopold II en herinneringsmedaille van het Eeuwfeest der Belgische Onafhankelijkheid.

De publikaties van Hector Leboucq getuigen van een brede interesse voor de verschillende gebieden van de morfologie. Onder zijn eerste werken zijn er die betrekking hebben op de pathologische anatomie (studie van tumoren en van breuken); zijn voorkeur ging echter naar de normale morfologie. Hij bestudeerde histologisch de ossificatie. Naast andere werken, ligt zijn proefschrift tot het bekomen van de titel van speciaal doctor „Recherches sur le développement des vaisseaux et des globules sanguins” op het gebied der embryologie. Meer in betrekking met zijn leeropdracht liggen de studies omtrent allerlei varianten en anomalieën, vooral van het spierstelsel bij de mens. Steeds komt hier een bekommernis om de waargenomen feiten aan de hand van de vergelijkende anatomie te verklaren, op het voorplan. Want het is vooral als vergelijkend anatoom dat Hector Leboucq een internationale faam verwierf. In een periode, waarin deze wetenschap nog beheerst werd door de grote figuur van Gegenbaur, bestudeerde Leboucq gedurende geheel zijn lange carrière de vergelijkende anatomie van de extremiteiten, en in de eerste plaats van de hand en van de voet. Zijn waarnemingen omtrent de tussenkomst van de centralia in de vorming van het os naviculare, omtrent de overwegende rol van het intermediale in het ontstaan van de talus van Kruipdieren, Vogels en Zoogdieren blijven belangrijke klassieke aanwinsten van de vergelijkende anatomie.

J. FAUTREZ.

PUBLIKATIES VAN HECTOR LÉBOUCQ

ALS BIJDAGEN IN TIJDSCHRIFTEN

- Note sur deux cas d'anomalies musculaires.* Annales Soc. méd. Gand, 1873.
Contribution à l'anatomie pathologique des fractures et des luxations anciennes. Ibid., 1874.
Observation de sarcome de l'humerus. (Met E. BOUCQUÉ). Ibid.
Autopsie d'une luxation ancienne non réduite de l'humerus. Ibid.
Observation de bassin asymétrique. Ibid.
Développement des capillaires sanguins. Communication préliminaire. Bull. Soc. méd. Gand, 1875.
Quelques considérations sur la réparation des fractures. Ann. Soc. méd. Gand, 1875.
Angiome caverneux cystique du rectum. Ibid.

Recherches sur le développement et la terminaison des nerfs chez les larves de batraciens. Bull. Acad. sc. de Belgique, 1876.

Exstrophie de la vessie urinaire. Ann. Soc. méd. Gand, 1876.

Recherches sur le développement des vaisseaux et des globules sanguins. Thèse de doctorat spécial. Gand, 1876.

Description d'un acardiaque humain. Ann. Soc. méd. Gand, 1877.

Le Foramen supra-condyleum de l'humerus. Ibid.

Du rôle des cellules cartilagineuses dans l'ossification. Bull. Soc. méd. Gand, 1877.

Études sur l'ossification. Bull. acad. sc. Belg., 1877.

Description anatomique d'une monstruosité de la main. Ann. Soc. méd. Gand, 1879.

Recherches sur la mode de disparition de la corde dorsale chez les vertébrés supérieurs. Archives de biologie, I, 1880.

Le canal naso-palatin chez l'homme. Ibid., 1881.

Note sur les perles épithéliales de la voûte palatine. Ibid.

Ein Fall von „Situs inversus” beim Menschen, mit Rücksicht auf die Bronchia-architektur. Zoologischer Anzeiger, 1881, n° 82.

Le développement du premier métatarsien et de son articulation tarsienne chez l'homme. Archiv. de Biolog. III, 1882, et Ann. Soc. méd., Gand, 1882.

De l'os central du carpe chez les mammifères. Bull. Acad. sc. Belg., 1882.

De l'augmentation numérique des os du carpe humain. Ann. Soc. méd., 1884.

Recherches sur la morphologie du carpe chez les mammifères. Arch. de Biolog., 1884.

Résumé d'un mémoire sur le carpe. Bull. Acad. de méd. de Belg., 1884.

Le musée anatomique de l'Université de Gand. Livre jubilé. publié par la Soc. de méd. de Gand, 1884.

La Société de médecine de Gand de 1843 à 1884. Ibid.

Un mot sur la technique des coupes en séries. Ann. Soc. méd. Gand, 1884.

Quelques anomalies des côtes chez l'homme. Ibid., 1885.

Sur la morphologie du carpe et du tarse. Anat. Anzeiger. Jena I. 1886, n° 1.

De menselijke staart. Natura. Gent, 1886.

La nageoire pectorale des cétacés au point de vue phylogénique. Anatom. Anz., n° 7, 1887.

L'apophyse styloïde du 3me metacarpien chez l'homme. Ann. Soc. méd. Gand, 1887.

Ueber das Fingerskelet der Pinnipedier und der Cetaceen. Anatom. Anz., n°s 17-18, 1888.

Zur Osteologie des Carpus und Tarsus. — Mikrodaktylie. — Californianer Schädel. (Demonstrationen). Anatom. Anz., n°s 23-25, 1888.

Recherches sur la morphologie de la main chez les Pinnipèdes. Trav. du laborat. de D'Arcy Thompson. University College Dundee, 1888.

Ueber Nagelrudimente an der fetalen Flosse der Cetaceen und Sirenier. Anat. Anz., n° 6, 1889.

Recherches sur la morphologie de la main chez les mammifères marins. Arch. de Biolog. IX, 1889.

De la soudure congénitale de certains os du tarse. Bull. Acad. méd. Belg., 1890.

Les muscles adducteurs du pouce et du gros orteil. Ibid., 1893.

Zur plastischen Anatomie der Fersengegend bei den Antiken. Verhandl. d. Anatom. Gesellsch., Göttingen, 1893.

Anatomie des formes extérieures du talon. Ann. Soc. méd. Gand, 1893.

Anomalies de la crosse de l'aorte. Ibid., 1894.

Zur Frage nach der Herkunft überzähliger Wirbel. Verhandl. Anat. Gesellsch., Strassburg, 1894.

Die Querfortsätze der Halswirbel. Ibid.

Ueber den antiken Schnitt der Beckenlinie. Verh. d. Anat. Ges., Basel, 1895.

Ueber Hyperphalangie bei den Säugetieren. Verh. d. Anat. Ges., Berlin, 1896.

De la brachydactylie et de l'hyperphalangie chez l'homme. Bull. Acad. méd. Belg., 1896.

Recherches sur les variations anatomiques de la première côte chez l'homme. Mém. couronn. de l'Acad. des sc. de Belg., t. 55, 1896.

Le développement du squelette de l'aile du murin. Verhandl. d. Anat. Gesellsch., Gent, 1897.

The ossification of the terminal phalanges of mammalian fingers, in relation to hyperphalangy. Proceed. of the meeting, of Anat. soc. of Gr. Brit. and Irel., Dublin, 1897.

Recherches sur la morphologie de l'aile du murin (vespertilio murinus). Livre jubil. de Van Bambeke, 1899.
Ueber die Entwicklung der Fingerphalangen. Verhandl. d. Anat. Ges., Tübingen, 1899.
Ueber prähistorische Tarsusknochen. Verhandl. d. Anat. Ges., Halle a. S., 1902.
Discussion sur les humanités grecques-latines. Bull. acad. méd. Belg., 1908.
Ueber die Endlappen der Pinnepedierfinger. Verh. d. Anat. Ges., Jena, 1904.
Recherches sur le développement des phalanges terminales des doigts. Livre jubil. de R. Boddaert, 1904.
Organogénie des Pinnépèdes. I. Les Extrémités. Rapp. scientif. de l'Expéd. antarctique belge. Zoologie, 1904.
Le but et les tendances de la morphologie humaine. Ann. de la Soc. méd. chirurg. Anvers, 1905.
Notice sur la vie et les travaux du Prof. Ad. Burggraeve. Bull. de l'Acad. de méd. de Belgique, 1906.
Note sur le développement de l'enseignement pratique de la candidature en médecine à l'Université de Gand. Bull. Soc. méd. Gand. Vol. 86, 1906.
Étude sur les os de la main et du pied, trouvés par Ameghino sur les bords de l'Arroyo Frias, dans la formation pampéenne. Républ. Argentine. Revista del museo de La Plata. T. XIV, 1907.
L'anatomie humaine et les tendances modernes de la morphologie. Discours rectoral, 1907.
L'organologie du Dr Gall et les localisations cérébrales. Discours rectoral, 1908.
L'anthropologie préhistorique depuis un demi-siècle. Discours rectoral, 1909.
Notice sur la vie et les travaux du Professeur Ch. van Bambeke. Gand, 1921.
Ch. van Bambeke, Professeur à la Faculté de Médecine, 6 février 1828-14 mai 1918. Notice sur sa vie et ses travaux, 17 pp., Gand, 1921.
Éloge du Professeur Ch. van Bambeke (1829-1918). Bruxelles, l'Avenir, 1926.

ADOLPHE DE COCK (1848-1919)

1882

De Cock Adolphe, Jean-Marie, werd geboren te Zelzate op 4 december 1848 en overleed te Gent op 30 juni 1928.

Hij volbracht zijn middelbare studiën aan het College der Paters Jesuïeten te Aalst, zijn hogere studiën aan de Rijksuniversiteit te Gent. Behaalde er met de grootste onderscheiding het diploma in de Genees-, heel- en verloskunde in 1874. Werd bij M.B. van 20 oktober 1876 benoemd tot werkleider der Verloskundige

Kliniek, tot Prosector in de Operatieve Geneeskunde bij M.B. van 31 oktober 1878 (1878-1880), mandaat dat bij M.B. van 16 december 1880 voor een nieuwe periode van twee jaar (1880-1882) verlengd werd. Bij M.B. van 9 februari 1881 werd hij benoemd tot Conservator van het Cabinet voor heelkundige instrumenten.

Benoemd tot docent in de Heelkundige Polikliniek bij M.B. van 1882. Aan zijn bevoegdheid werd bij M.B. van 30 september 1882 toegevoegd de cursus in de „Verbandleer, apparatuur en kleine chirurgie”.

Bij K.B. van 22 oktober 1884 werd hij benoemd tot buitengewoon hoogleraar en belast met de cursus der „Heelkundige Kliniek” (partim) als suppleant van Professor Soupard.

Werd bevorderd tot gewoon hoogleraar bij K.B. van 30 december 1887. Bij K.B. van 20 oktober 1888 werd aan zijne bevoegdheid toegevoegd het deel van de cursus in de „Heelkundige Kliniek” gedoceerd door Professor G. Boddaert, overleden.

Bij K.B. van 26 maart 1902 werd hij belast met de cursus „Speciale heelkundige Pathologie” in vervanging van Professor E. Bouqué, overleden.

Benoemd tot Directeur van het Cabinet voor heelkundig instrumentarium bij K.B. van 8 januari 1902.

Bij M.B. van 30 oktober 1902 werd hij, op eigen verzoek, ontlast van de cursussen in de „Heelkundige Kliniek”, de „Heelkundige Polikliniek” en de „Verbandleer, heelkundige apparatuur en kleine chirurgie”.

Bij K.B. van 15 februari 1919 werd hij tot het emeritaat toegelaten.

